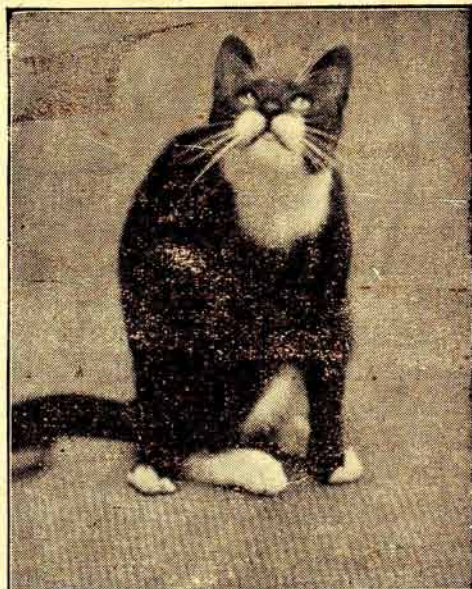

Bajszos Peti madárlesen.

Lesen a cica. Néz, néz erősen egy helyre. Ugyan mit lát? Biz egy kis verebecskét. Épp az Új Cimborá kis szürke verebét, amelyik oda-oda száll a kiscimborák ablakához, mindent megnéz, mindent meglát, aztán elmondja a szerkesztő néninek, hogy mit tud a kis cimborákról. Bajszos Peti! erre a kis verébre biz ne fájjon a fogad.

Csevegés Tudóka Ferkóval a Nobel-díjas magyar tudósról.

Írta: Marcella néni.

— Mit hallgattál máma a rádióban Ferkó fiam?

— Többfélét is, de legérdekesebb volt az az előadás, amit a Nobel-díjas magyar tudósról, Szent-Györgyi Albertről tartottak.

— Nos hát mit mondtak erről a jeles tudósról?

Ferkó lelkes, ragyogó szemekkel magyarázott:

— Azt édesapám, hogy nem lehet veszendőbe menő nép az, amelyiknek ilyen fiai vannak. S azt is, hogy itt Erdélyben, Marosvásárhelyen született az édesapja, ő ugyan Erdélytől távol nevelkedett, de soha sem felejtette el, hogy őt egy szál mindig idekötí.

Már az egyetemi tanulmányi idő alatt végzett kutatásokat, kereste a természet titkait, amelyeket az elzár a tudatlan ember elől, de, mint nyitott könyv nyilvánul meg az előtt, aki évek hosszú sorának tudásával, tapasztalatával közelíti meg őt.

— No és tulajdonképpen mi volt az a felfedezés, amely világhírűvé tette, Ferkó fiam? Én ugyan már olvastam a lapokban a

nagy hirt, de akarom látni, hogy figyelted meg azt a fontos előadást.

— A C. vitaminnak a felfedezése. A szervezetnek ugyanis többféle vitaminra van szüksége. Van „E“ vitamin, „D“ és „F“ vitamin, így mondta az előadó. A „C“ vitamint Szent-Györgyi Albert előtt nem ismerték. Hollandiai kutatásai közben jött ő rá, hogy van „C“ vitamin is, amelyiknek a szerepe igen fontos az életünkben, ha hiányozna a szervezünkben, a skorbut nevű betegség lépne fel bennünk.

— És miből állították elő ezt a „C“ vitamint?

— Eleinte állati mellékveséből. A new-yorki vágóhídról ragymennyiségű friss mellékvesét szállítottak a tudós laboratóriumába, de csak kevés vitamint lehetett nyerni belőlük.

1920-ban visszakerült hazájába Szent-Györgyi Albert és ekkor a szegedi klinikák élén végez további kutatásokat. 1932-ben történt, hogy egy este vacsorázás közben zöldpaprika került az asztalra. Egy gondolat villant át a tudós agyán: vajjon a növényekben, s ebben a paprikában nincs „C“ vitamin? S

milyen nagy volt a meglepetése és öröme, amikor sokkal nagyobb mennyiségben talált benne „C” vitamint, mint az állati szervezetekben.

Ma már ezt a fontos orvosi szent Szent-Györgyi Albert felfedezése óta nagymennyiségben gyártja az újpesti Chinoin-gyár, de gyártja a Darmstadti vegyészeti gyár s más külföldi vegyészeti gyár is. Több száz, sőt ezer kilót is gyártanak naponta, amelyet vassal keverve, kis labdacok alakjában adnak a vérszegény, gyenge, beteges gyermekeknek.

— Látod fiam, nem hiába mondtam én neked, hogy sok zöldpaprikát együnk nyáron, meg nyers paradicsomot, mert ezeknek rendkívül jó hatásuk van a szervezetre. De épp ilyen jó a retek, nyers karalábé, sárgarépa, zöldborsó — s a gyümölcsök, amelyek mind tartalmaznak több-kevesebb mennyiségben ilyen, vagy olyan vitamint. No de

folytasd tovább Ferkó fiam, mit mondtak még a rádióban?

— Hogy a felfedezésnek olyan nagy az élettani jelentősége, hogy a legjelesebb tudósnak járó Nobel-díjjal tüntették ki a magyar tudóst, amely díj több millió lejt jelent. Decemberben megy ki a professzor úr Stokholmba, hogy személyesen átvegye a kitüntető díjat.

— Örülök, fiam, hogy ilyen figyelemmel kísérted ezt az előadást. Jól megfigyelted a legfontosabb részeket jegyezted meg belőle. Azt, hogy a tudás, a tanulás az emberiség fejlődését segíti elő, ha azt az igazság és becsületesség szolgálatába állítjuk. S hogy kis nemzetek is eljuthatnak az erős, nagy nemzetek szellemi színvonalára.

A tudást nemcsak a erő adja, de a tanulás, megfigyelés, gondolkodás, kutatás — tapasztalatok gyűjtése s hosszú évek kitarató munkája.

Bányászok a reggeli szürkületben.

Reggel,

ködös, zimankós időben, vagy
ragyogó nyárban, folyton mennek.

Kezökben csákány és lámpa,
szívökben talán a halál-gondolata dobban.

Arcuk beesett, sápadt, szakállas.

Hajuk a gáztól és víztől érdes.

Ruhájuk tépett, akár a szívük,
akár a lelkük és az életük.

Olyan egyhangú lépésekkel
méri az utat, mint a sírásó méri
temetőben a sírt.

Ma már nem látják a napot
s talán holnap se
és holnapután se.

Tíz, húsz, vagy harminc évig
járják e golgotát

és sohasem tudják, hogy visszajönnek-e?

Igy mennek, mennek,
mindennap, tiszta szívvel,
mint Krisztus ment
a Golgota felé.

Molnár Sándor.

Templom.

Irtá: Sz. J.

Milyen szép az Isten háza,
Szent vallásunk szép egyháza:
Magas tornya ég felé int,
Honnán Isten reánk tekint.
Templom tornya figyelmeztet,
Hogy tisztán tartsuk a szívet:
Templom legyen a mi szívünk.
Igy találjuk meg Istenünk.

A birkák.

(Aesopus mese.)

Egy birka-nyáj körül tűz ütött ki.
Nos, menekült is innen mindenki.
Am, a szegény szerencsétlen birkák
Összebújtak, tömörültek inkább.
S a jámbor gyapjasok holott persze
égték s elpusztultak perceről-percere.

S egy számár ordítá, ahogyan csak bírta:
„Jaj, minő számár is az efféle birka!”

Dr. HERMANN LIPÓT,